KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 21.4.2021 r.
COM(2021) 188 final

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW

Unijna systematyka dotycząca zrównoważonego rozwoju, sprawozdawczość przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, preferencje w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz obowiązki powiernicze: ukierunkowanie finansowania na Europejski Zielony Ład

Europejski Zielony Ład jest strategią Europy na rzecz wzrostu, która przyczyni się do poprawy dobrostanu i zdrowia obywateli, pozwoli uczynić Europę neutralną dla klimatu do 2050 r. oraz umożliwi ochronę, zachowanie i poprawę kapitału naturalnego i różnorodności biologicznej UE. Gospodarka służąca ludziom oznacza również sprawiedliwą transformację, która sprzyja powstawaniu miejsc pracy i nie pozostawia nikogo w tyle. Aby osiągnąć te cele, europejski system finansowy musi stać się bardziej zrównoważony. Będzie to wymagało zarówno solidnych przepisów finansowych, jak i wyraźnej ścieżki wyznaczającej kierunek transformacji dla przedsiębiorstw. Skala inwestycji niezbędnych do wprowadzenia koniecznych zmian postawi europejski sektor finansowy w centrum zrównoważonej i sprzyjającej włączeniu społecznemu odbudowy gospodarczej po pandemii COVID-19 oraz będzie motorem długoterminowego zrównoważonego rozwoju gospodarczego Europy.

UE podjęła istotne działania, aby stworzyć zrównoważony ekosystem finansowy. Rozporządzenie w sprawie unijnej systematyki, rozporządzenie w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych oraz rozporządzenie o wskaźnikach referencyjnych stanowią podstawę zwiększenia przejrzystości oraz dostarczają inwestorom narzędzi do identyfikowania możliwości przeprowadzenia zrównoważonych inwestycji.

Komisja przedstawia akt delegowany w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu, wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju zmieniającej dyrektywę w sprawie sprawozdawczości niefinansowej, a także zmiany aktów delegowanych, aby lepiej odzwierciedlić preferencje w zakresie zrównoważonego rozwoju w doradztwie ubezpieczeniowym i inwestycyjnym oraz kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem w kontekście zarządzania produktami i obowiązków powierniczych. Wspomniane akty prawne pomogą sprawić, by Europa stawała się bardziej ekologiczna, sprawiedliwa i zrównoważona, oraz przyczynią się do osiągania celów zrównoważonego rozwoju.

Unijna systematyka dotycząca zrównoważonego rozwoju („unijna systematyka”) jest solidnym, bazującym na nauce narzędziem służącym przejrzystości przeznaczonym dla przedsiębiorstw i inwestorów. Wprowadza się w niej wyraźne kryteria efektywności pozwalające ustalić, jakiego rodzaju działalność gospodarcza wnosi istotny wkład w osiąganie celów Zielonego Ładu. Kryteria te tworzą wspólny język dla przedsiębiorstw i inwestorów, umożliwiając im bardziej wiarygodne informowanie o działaniach ekologicznych i pomagając im kierować toczącym się już procesem transformacji. Unijna systematyka będzie również odgrywać również istotną rolę w opracowywaniu unijnej normy dotyczącej obligacji ekologicznych i oznakowania ekologicznego UE dla niektórych detalicznych produktów finansowych.

Na podstawie aktu delegowanego w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu uwzględniono już działalność gospodarczą około 40 % spółek giełdowych[1] w sektorach, które odpowiadają za niemal 80 % bezpośrednich emisji gazów cieplarnianych w Europie, przy czym w przyszłości dodanych ma zostać więcej rodzajów działalności[2]. Dzięki temu zakresowi unijna systematyka może znacząco zwiększyć potencjał zielonego finansowania pod względem wspierania transformacji, w szczególności w sektorach o wysokiej emisji dwutlenku węgla, w których zmiana jest pilnie potrzebna.

We wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju ustanowione zostaną wspólne europejskie przepisy w zakresie sprawozdawczości, które zwiększą przejrzystość, zobowiązując przedsiębiorstwa do przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju w spójny i porównywalny sposób. Nowe wymogi dotyczące sprawozdawczości miałyby zastosowanie do wszystkich dużych przedsiębiorstw i wszystkich spółek giełdowych, w tym małych i średnich przedsiębiorstwo (MŚP), których akcje są notowane na giełdzie. Komisja opracuje proporcjonalne standardy dla MŚP. Standardy te określą bazowy poziom informacji, których przedsiębiorstwa objęte zakresem dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju mogłyby zasadnie domagać się od dostawców i klientów będących MŚP, którzy stanowią ogniwo w ich łańcuchach wartości.

I. WPROWADZENIE

Rozporządzenie (UE) 2020/852 w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje („rozporządzenie w sprawie unijnej systematyki") weszło w życie w dniu 12 lipca 2020 r.[3] Na podstawie przepisów wspomnianego rozporządzenia Parlament Europejski i Rada upoważniły Komisję Europejską do określenia w aktach delegowanych technicznych kryteriów kwalifikacji służących ustaleniu, czy daną działalność gospodarczą można uznać za wnoszącą istotny wkład w osiąganie celów środowiskowych. Kryteria te pomagają ustanowić odpowiednie definicje dla przedsiębiorstw, inwestorów i uczestników rynku finansowego, na podstawie których działalność gospodarczą można uznać za zrównoważoną środowiskowo.

Wspomniane upoważnienie jest regulowane przez wymóg, zgodnie z którym techniczne kryteria kwalifikacji muszą być aktualne i opierać się na dowodach naukowych. Kryteria te muszą być jasne, możliwe do zrealizowania i łatwe w stosowaniu, co pozwoli uniknąć zbędnych obciążeń administracyjnych. Parlament Europejski i Rada uznały również znaczenie konsultacji publicznych i wyraźnie upoważniły Komisję do zaangażowania

[1] Odsetek spółek z siedzibą w UE zatrudniających ponad 500 pracowników prowadzących działalność w sektorach gospodarki objętych zakresem aktu delegowanego w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu (źródło: Bloomberg).
[2] Źródło: Eurostat.
[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088, Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13.

odpowiednich zainteresowanych stron oraz do korzystania z porad ekspertów, którzy posiadają udokumentowaną wiedzę i doświadczenie w stosownych obszarach.

Na wniosek Parlamentu Europejskiego i Rady w akcie delegowanym w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu[4] przewidziano pierwszy zestaw technicznych kryteriów kwalifikacji do celów unijnej systematyki i określono wspólną terminologię na potrzeby zrównoważonej działalności. Rozporządzenie w sprawie unijnej systematyki wymaga, aby inwestorzy i przedsiębiorstwa stosowały te kryteria do ujawniania powiązanych informacji, które będą służyć również jako wiarygodne wytyczne przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych.

Uzupełnieniem tego jest wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju[5], która zapewni, aby przedsiębiorstwa w sposób przejrzysty i porównywalny przekazywały informacje na temat zrównoważonego charakteru praktycznych aspektów prowadzenia swojej działalności. Dzięki informacjom dotyczącym zgodności z systematyką, inwestycji w transformację i ryzyka dla zrównoważonego rozwoju przedsiębiorstwa finansowe mogą ocenić poziom ambicji i efektywność środowiskową finansowanych działań.

II. AKT DELEGOWANY W SPRAWIE UNIJNEJ SYSTEMATYKI DOTYCZĄCEJ ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU W DZIEDZINIE KLIMATU

W akcie delegowanym w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu, podlegającym kontroli Parlamentu Europejskiego i Rady, określono pierwszy zestaw kryteriów technicznych służących do wskazania tych rodzajów działalności, które wnoszą istotny wkład w realizację pierwszych dwóch celów środowiskowych (spośród sześciu) określonych w unijnej systematyce, jakim są łagodzenie zmiany klimatu i adaptacja do zmian klimatu[6].

[4] Rozporządzenie delegowane Komisji uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub przystosowanie się do zmian klimatu, oraz ustaleniu, czy taka działalność gospodarcza nie wyrządza poważnej szkody w kontekście któregokolwiek z pozostałych celów środowiskowych, zob. https://ec.europa.eu/info/law/sustainable-finance-taxonomy-regulation-eu-2020-852/amending-and-supplementary-acts/implementing-and-delegated-acts_en.

[5] Wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2013/34/UE, dyrektywę 2004/109/WE, dyrektywę 2006/43/WE i rozporządzenie (UE) nr 537/2014 w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, COM(2021) 189.

[6] W art. 9 rozporządzenia w sprawie unijnej systematyki wyszczególniono poniższe sześć celów środowiskowych: a) łagodzenie zmian klimatu; b) adaptacja do zmian klimatu; c) zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich; d) przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym; e) zapobieganie zanieczyszczeniu i jego kontrola; oraz f) ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów.

Kryteria te opracowano na podstawie zaleceń grupy ekspertów technicznych oraz z uwzględnieniem wyników konsultacji publicznych i opinii platformy ds. zrównoważonego finansowania[7].

Ilość informacji zwrotnych otrzymanych od zainteresowanych stron (w tym między innymi od obywateli, organów publicznych, przedsiębiorstw, organizacji nienastawionych na zysk i środowisk akademickich) odzwierciedlała znaczenie tej kwestii. Zdecydowana większość respondentów potwierdziła znaczenie unijnej systematyki jako podstawowego narzędzia wspierającego proces transformacji w ramach Europejskiego Zielonego Ładu. Podsumowanie konsultacji publicznych jest dostępne na stronie internetowej Komisji poświęconej zrównoważonemu finansowaniu[8].

Konsultacje ujawniły również kilka wątpliwości, w tym:

- implikacje kwalifikowania się działalności jako zrównoważona środowiskowo lub nie: niektóre zainteresowane strony wyraziły obawy co do ryzyka, że działalność, która nie kwalifikuje się jako ekologiczna na podstawie aktu delegowanego w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu, może być postrzegana jako niezrównoważona, co może mieć konsekwencje pod względem dostępu do finansowania tych działalności *(Sekcja 1)*;
- poziom ambicji i użyteczności kryteriów: chociaż wiele zainteresowanych stron z zadowoleniem przyjęło poziom ambicji kryteriów, a nawet wezwało do jego zwiększenia, inne zainteresowane strony obawiały się, że poziom ambicji kryteriów jest zbyt wysoki, i zasugerowały sposoby uprawnienia kryteriów pod względem ich użyteczności *(Sekcja 2)*;
- zakres unijnej systematyki: niektóre zainteresowane strony miały obawy co do tego, że zakres rodzajów działalności uwzględnionych w kryteriach jest zbyt wąski, oraz co do binarnego charakteru unijnej systematyki, co oznacza, że nie dostarczy ona rynkom wytycznych, jak postępować z działalnością, która nie spełnia kryteriów wymienionych w akcie delegowanym w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu lub nie jest nimi objęta *(Sekcja 3)*.

W trzech sekcjach poniżej wyjaśniono powyższe kwestie oraz objaśniono kroki, które Komisja podjęła lub podejmie w przyszłości w celu ich rozwiązania.

1. Implikacje kwalifikowania się działalności jako zrównoważona środowiskowo lub nie

Wiele zainteresowanych stron było zaniepokojonych faktem, że systematyka określa, która działalność kwalifikuje się jako „zrównoważona środowiskowo", co mogłoby oznaczać, że jeśli dana działalność nie jest uwzględniona w akcie delegowanym w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu, to automatycznie

[7] Platformę ds. zrównoważonego finansowania utworzono na podstawie art. 20 rozporządzenia w sprawie unijnej systematyki. W jej skład wchodzą eksperci z sektora prywatnego i publicznego, którzy doradzają Komisji w kwestiach dalszego rozwoju unijnej systematyki.

[8] Strona internetowa Komisji poświęcona zrównoważonemu finansowaniu jest dostępna pod tym linkiem.

kwalifikuje się jako „niezrównoważona” środowiskowo. Sytuacja wygląda jednak inaczej. Sam fakt, że działalność przedsiębiorstwa nie jest zgodna z systematyką, nie oznacza, że można wyciągnąć wnioski dotyczące efektywności środowiskowej przedsiębiorstwa lub jego możliwości pod względem uzyskania dostępu do finansowania.

Unijna systematyka obecnie nie określa sposobu, w jaki należy traktować działalność inną niż ekologiczna. Nie określa ona ani nie kategoryzuje żadnej działalności jako „zwiększającej obecne poziomy efektywności środowiskowej”, lecz nieosiągającej poziomu istotnego wkładu. Takie rodzaje działalności – mimo że same w istotny sposób przyczyniają się do wsparcia koniecznej szerokiej transformacji gospodarki UE – same w sobie nie wystarczą do osiągnięcia naszych celów ekologicznych. Podobnie systematyka ta nie określa ani nie kategoryzuje żadnej działalności jako „niezrównoważonej środowiskowo”. Ponadto nie każda działalność ekologiczna, która może mieć istotny udział w realizacji celów środowiskowych, została już objęta zakresem aktu delegowanego w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu i tym samym nie stanowi części tej systematyki. Unijna systematyka jest „żywym” dokumentem, który z czasem będzie uzupełniany i aktualizowany w zależności od potrzeb.

Unijna systematyka jest narzędziem służącym przejrzystości. Za jej pośrednictwem na niektóre przedsiębiorstwa i niektórych uczestników rynków finansowych nałożony zostanie obowiązek ujawniania informacji na temat tego, jaką część ich działalności ogółem stanowi działalność zgodna z systematyką. Ujawnianie udziału działalności ekologicznej zgodnej z systematyką w działalności ogółem danego podmiotu umożliwi porównanie portfeli spółek i portfeli inwestycyjnych na podstawie tego wskaźnika. Przedsiębiorstwa, jeśli chcą, mogą bez obaw wykorzystywać unijną systematykę do planowania swojej transformacji klimatycznej i ekologicznej oraz pozyskiwania środków do sfinansowania tej transformacji. Uczestnicy rynku finansowego, jeśli sobie tego życzą, mogą wykorzystać unijną systematykę do opracowania wiarygodnych ekologicznych produktów finansowych. Oczekuje się, że unijna systematyka będzie czynnikiem umożliwiającym zmianę i zachęci do przejścia na zrównoważony rozwój. Mimo że systematyka ta może stanowić wskazówkę dla uczestników rynku przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych, naturalnie nie uniemożliwia jednak inwestowania w dowolną działalność. Przedsiębiorstwa nie mają obowiązku stosowania się do systematyki, a inwestorzy mogą również swobodnie decydować o tym, w co chcą inwestować.

Ramy systematyki zwiększą dostęp do zrównoważonego finansowania wykraczający poza obecnie istniejące rynkowe narzędzia zielonego finansowania. W systematyce uwzględniono więcej rodzajów działalności gospodarczej i więcej celów środowiskowych niż miało to dotychczas miejsce w ramach mechanizmów zielonego finansowania rynkowego. W szczególności uwzględniono w niej niektóre sektory o wysokiej emisji dwutlenku węgla, umożliwiając docenienie przez rynek działań związanych z transformacją w tych sektorach.

Przedsiębiorstwa będą mogły zaliczać do zgodnych z unijną systematyką nie tylko obroty, ale również niektóre wydatki operacyjne i kapitałowe, co dodatkowo rozszerzy zakres możliwości oferowanych przez tę systematykę. Szacunki i wczesne analizy kryteriów

systematyki dotyczącej klimatu wykazały, że obecnie ogólna zgodność działalności przedsiębiorstw i portfeli inwestycyjnych z systematyką jest niewielka (od jednego do pięciu procent, przy czym w przypadku wielu przedsiębiorstw i portfeli inwestycyjnych jest ona równa zeru). Chociaż oczekuje się, że wskaźnik ten znacznie wzrośnie wraz z wdrożeniem Europejskiego Zielonego Ładu, zwraca on uwagę na skalę postępów w zakresie transformacji, jakie należy jeszcze poczynić, aby osiągnąć neutralność klimatyczną do 2050 r.

Unijna systematyka została opracowana w konkretnym celu, jakim jest zapewnienie systemu klasyfikacji i zwiększenie przejrzystości. W rozporządzeniu ustanawiającym Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności[9] wykorzystano zasadę „nie czyń poważnych szkód" zapisaną w art. 17 rozporządzenia w sprawie unijnej systematyki, ale nie przewidziano wymogu stosowania kryteriów określonych w aktach delegowanych dotyczących systematyki. Komisja opublikowała specjalne wytyczne techniczne[10] zawierające więcej szczegółowych informacji na temat sposobu stosowania zasady „nie czyń poważnych szkód" do celów Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności. Oznacza to, że kryteria określone w akcie delegowanym w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu nie mają bezpośredniego wiążącego wpływu na wdrażanie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności. W rozporządzeniu w sprawie polityki spójności zawarto również wymóg, aby cel funduszy był zgodny z zasadą „nie czyń poważnych szkód" zapisaną w rozporządzeniu w sprawie unijnej systematyki w okresie programowania 2021–2027, lecz nie przewidziano wymogu stosowania kryteriów określonych w aktach delegowanych dotyczących systematyki. W przyszłości pierwotny cel unijnej systematyki powinien zostać powtórzony, a jej skutki należy dokładnie ocenić pod kątem adekwatności, proporcjonalności i kosztów przestrzegania przepisów, zanim zostanie ona włączona do innych strategii.

2. Poziom ambicji i użyteczności kryteriów ustanowionych w akcie delegowanym w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu

Opracowując akty delegowane w celu określenia kryteriów dotyczących zrównoważonej działalności gospodarczej, Komisja Europejska jest zobowiązana do postępowania zgodnie z upoważnieniem udzielonym jej przez Parlament Europejski i Radę na potrzeby wyznaczenia poziomu ambicji niezbędnego do osiągnięcia celów środowiskowych UE za pośrednictwem zielonych projektów.

W ramach unijnej systematyki za zrównoważone uznaje się te rodzaje działalności, które wnoszą istotny (nie znikomy) wkład w realizację celów środowiskowych UE. Unijna systematyka określa kryteria istotnego wkładu i nieczynienia poważnych szkód oparte na

[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17.

[10] Zawiadomienie Komisji w sprawie wytycznych technicznych dotyczących stosowania zasady „nie czyń poważnych szkód" na podstawie rozporządzenia ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, 2021/C 58/01, Dz.U. C 58 z 18.2.2021, s. 1.

poziomie ambicji celów Europejskiego Zielonego Ładu, w tym celu zakładającego osiągnięcie neutralności klimatycznej w UE.

Na podstawie wnikliwej analizy otrzymanych informacji zwrotnych wprowadzono modyfikacje względem projektu aktu delegowanego opublikowanego na potrzeby konsultacji publicznych, nie zmniejszając przy tym poziomu ambicji celów Europejskiego Zielonego Ładu. Niektóre zmiany obejmują:

- szereg wyjaśnień mających na celu zwiększenie poprawności technicznej i użyteczności kryteriów;
- dalszą poprawę użyteczności pod względem uproszczenia kryteriów, zmniejszenia ich złożoności i ogólnego obciążenia oraz, w stosownych przypadkach, dostosowanie ich, aby były bardziej precyzyjne i elastyczne;
- wyjaśnienia służące właściwszemu odzwierciedleniu pomocniczości i kompetencji dzielonych między poziomem unijnym a poziomem państw członkowskich w uzasadnionych sytuacjach (w tym kilka uściśleń pozwalających na lepsze uwzględnienie przepisów krajowych);
- zwiększenie spójności z dotychczasowymi ramami i prawodawstwem sektorowym oraz, w stosownych przypadkach, uwzględnienie nadchodzących przeglądów;
- doprecyzowanie zakresu niektórych rodzajów działalności na rzecz przejścia i działalności wspomagających oraz dostosowania mające na celu zwiększenie użyteczności systematyki dla podmiotów gospodarczych;
- dookreślenie niewielkiej liczby rodzajów działalności, które były uwzględnione w ramach innego rodzaju działalności, w przypadku wyraźnego postulatu zainteresowanych stron oraz w przypadku, gdy były one zgodne z celami i wymogami określonymi w rozporządzeniu w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju;
- aktualizację motywów podkreślającą konieczność przeprowadzenia w przyszłości przeglądów i wprowadzenia dodatkowych rodzajów działalności na późniejszym etapie.

3. Zakres unijnej systematyki

W następstwie konsultacji publicznych i uwzględniając zalecenia platformy ds. zrównoważonego finansowania, Komisja rozważa wprowadzenie dalszych zmian w unijnej systematyce zgodnie z rozporządzeniem w sprawie unijnej systematyki, aby rozwiać pozostałe obawy zainteresowanych stron, jak wyjaśniono w kolejnej sekcji.

W szczególności obecny zakres kryteriów przedstawionych w akcie delegowanym w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu zostanie w przyszłości rozszerzony. Kryteria mają charakter dynamiczny i będą podlegać regularnym przeglądom. Dzięki temu nowe sektory i rodzaje działalności, w tym działalność na rzecz przejścia i działalność wspomagająca, mogą być z czasem dodawane do zakresu poprzez zmianę aktu delegowanego. Zainteresowane strony będą miały możliwość zaproponowania rodzajów działalności, które należy uwzględnić w kryteriach, za pośrednictwem portalu

internetowego, który zostanie utworzony w połowie 2021 r. na stronie internetowej Komisji Europejskiej. Komisja, przy udziale platformy ds. zrównoważonego finansowania, będzie dokonywała oceny tych propozycji.

Ponadto systematyka będzie miała wpływ na zrównoważone finansowanie w skali międzynarodowej. Realizując cele Europejskiego Zielonego Ładu, UE będzie ściśle współpracować z krajami partnerskimi, również na odpowiednich forach międzynarodowych, takich jak międzynarodowa platforma ds. zrównoważonego finansowania (IPSF), grupa G-7/G-20 i Rada Stabilności Finansowej. Współpraca ta będzie miała m.in. na celu wypracowanie sposobów wprowadzenia unijnej systematyki do stosowania na całym świecie w odpowiedni i proporcjonalny sposób. W tym względzie prowadzone będą dalsze prace nad użytecznością unijnej systematyki i możliwością jej zastosowania w skali międzynarodowej.

III. DALSZE DZIAŁANIA MAJĄCE NA CELU ROZWIJANIE UNIJNEJ SYSTEMATYKI

Zgodnie z ramami prawnymi i naszymi wcześniejszymi zobowiązaniami Komisja przyjmie akt delegowany uzupełniający rozporządzenie w sprawie unijnej systematyki obejmujący te rodzaje działalności, które dotychczas nie były uwzględnione w akcie delegowanym w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu, takie jak rolnictwo, niektóre sektory energetyczne i niektóre rodzaje działalności wytwórczej.

Ten uzupełniający akt delegowany obejmie sektor energii jądrowej z zastrzeżeniem i z uwzględnieniem wyników trwającego szczególnego przeglądu zgodnie z rozporządzeniem w sprawie unijnej systematyki. Proces ten przebiega w oparciu o niezależne i naukowe sprawozdanie techniczne[11] opublikowane w marcu 2021 r. przez Wspólne Centrum Badawcze – służbę Komisji Europejskiej ds. nauki i wiedzy[12]. Aby sfinalizować ocenę naukową, sprawozdanie to jest obecnie przedmiotem przeglądu prowadzonego przez dwie grupy ekspertów – grupę ekspertów ds. art. 31 Euratomu oraz Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia, Środowiska oraz Pojawiających się Zagrożeń (SCHEER); przegląd ten zostanie zakończony w czerwcu 2021 r.

Wspomniany uzupełniający akt delegowany obejmie również gaz ziemny i powiązane technologie jako działalność na rzecz przejścia, o ile mieszczą się one w zakresie określonym

[11] Wspólne Centrum Badawcze, *Technical assessment of nuclear energy with respect to the 'do no significant harm' criteria of the EU Taxonomy Regulation*, marzec 2021 r. Dokument dostępny pod tym linkiem.

[12] Sprawozdanie Wspólnego Centrum Badawczego dzieli się na dwie części: w pierwszej części skupiono się na analizie odpowiednich wskaźników środowiskowych na potrzeby kryteriów „nie czyń poważnych szkód" w odniesieniu do całego cyklu życia systemów jądrowych, natomiast w drugiej części skoncentrowano się na kwestiach związanych z odpadami, na które uwagę zwróciła grupa ekspertów technicznych. W sprawozdaniu stwierdzono, że: „W ramach analizy nie stwierdzono istnienia żadnych dowodów naukowych, które wskazywałyby na to, że energia jądrowa powoduje większe szkoda dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska naturalnego niż inne technologie wytwarzania energii elektrycznej, które uwzględniono już w systematyce jako działalność wspierającą łagodzenie zmiany klimatu".

w art. 10 ust. 2 rozporządzenia w sprawie unijnej systematyki. W tym kontekście rozważone zostaną zalety klauzuli wygaśnięcia dla działalności na rzecz przejścia.

Komisja przyjmie uzupełniający akt delegowany, gdy tylko szczegółowy przegląd dobiegnie końca, co powinno nastąpić latem 2021 r.

Odrębny akt delegowany obejmie działalność wnoszącą istotny wkład w realizację pozostałych czterech celów środowiskowych określonych w rozporządzeniu w sprawie unijnej systematyki (zrównoważone wykorzystanie i ochrona zasobów wodnych i morskich, przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym, zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola, ochrona i odbudowa różnorodności biologicznej i ekosystemów). Platforma ds. zrównoważonego finansowania pracuje nad zaleceniami dotyczącymi tego aktu.

Ponadto w art. 26 rozporządzenia w sprawie unijnej systematyki nałożono na Komisję obowiązek przeprowadzenia do końca 2021 r. oceny, czy i w jaki sposób zakres rozporządzenia w sprawie systematyki mógłby zostać rozszerzony, tak aby obejmował inne poziomy efektywności środowiskowej niż istotny wkład, a także inne cele, takie jak np. cele społeczne.

IV. FINANSOWANIE PRZEJŚCIA NA ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ

Chociaż rozporządzenie w sprawie unijnej systematyki jest kluczowym narzędziem umożliwiającym uruchomienie inwestycji w długoterminowe zrównoważone rozwiązania, konsultacje społeczne i reakcje posłów do PE, państw członkowskich i innych zainteresowanych stron w ostatnich miesiącach uwypukliły granice unijnej systematyki. W szczególności powszechne zastrzeżenia budzi fakt, że niektóre rodzaje działalności, które przyczyniają się do ekologicznej transformacji gospodarki realnej, nie kwalifikują się do włączenia do systematyki.

W związku z tym Komisja rozważy zaproponowanie przepisów wspierających finansowanie niektórych rodzajów działalności gospodarczej – przede wszystkim w sektorze energetycznym, w tym sektorze gazu – które przyczyniają się do ograniczania emisji gazów cieplarnianych w sposób wspierający przejście na neutralność klimatyczną w całej obecnej dekadzie. Celem tego wniosku ustawodawczego byłoby określenie ram czasowych i etapów pośrednich dla tych rodzajów działalności gospodarczej, w tym dla istniejących inwestycji, które przyczyniają się do realizacji procesu transformacji w sposób spójny z założeniami Europejskiego Zielonego Ładu.

Takie podejście umożliwiłoby podjęcie działań stanowiących odpowiedź na konkluzje Rady Europejskiej z 11–12 grudnia 2020 r., w których uznano rolę technologii przejściowych, takich jak gaz ziemny.

Inwestycje w projekty dotyczące gazu ziemnego kwalifikują się do wsparcia finansowego w ramach instrumentów UE, jeżeli takie inwestycje wspierają cele polityki UE w sposób zgodny z Zielonym Ładem. Dla przykładu w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy

i Zwiększania Odporności[13], programu InvestEU, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz funduszu modernizacji systemu handlu uprawnieniami do emisji projekty dotyczące gazu ziemnego mogą kwalifikować się do uzyskania finansowania po przeprowadzaniu indywidualnej oceny.

Przejście na neutralną dla klimatu i zrównoważoną gospodarkę nie jest wydarzeniem jednorazowym, lecz procesem. Dla przedsiębiorstw przejście to oznacza redukcję emisji gazów cieplarnianych, budowanie odporności i zmniejszanie szkód dla środowiska w czasie. W przypadku inwestorów proces ten polega na zwiększaniu efektywności środowiskowej portfela w czasie. Państwa członkowskie muszą również zaplanować ten proces i zachęcać do jego realizacji.

Wszystkie przedsiębiorstwa mogą inwestować w działalność ekologiczną. W ramach swojej strategii korporacyjnej przedsiębiorstwa mogą wykorzystywać unijną systematykę do sporządzania planów przekształcenia konkretnej działalności w celu osiągnięcia progów przewidzianych w systematyce. Inne mierniki bazujące na badaniach naukowych mogą pomóc im w wyznaczeniu celów dotyczących wyników w zakresie zrównoważonego rozwoju dla całego przedsiębiorstwa.

Na wniosek Komisji Europejskiej platforma ds. zrównoważonego finansowania wydała opinię na temat tego, jak należycie uwzględnić rolę unijnej systematyki w przyczynianiu się do zielonej transformacji. W sprawozdaniu dla Komisji Europejskiej opublikowanym w marcu 2021 r.[14] platforma ta zaleciła m.in. dalszą analizę możliwych sposobów uznania – poza obecnymi ramami unijnej systematyki – wysiłków na rzecz poprawy wyników działalności w kontekście spełnienia kryteriów „istotnego wkładu".

V. JEDNOLITA I SPÓJNA SPRAWOZDAWCZOŚĆ PRZEDSIĘBIORSTW W ZAKRESIE ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

1. Nowa dyrektywa w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju

Komisja proponuje nową dyrektywę w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, za pomocą której zmienione zostałyby istniejące przepisy w zakresie sprawozdawczości wprowadzone dyrektywą w sprawie sprawozdawczości niefinansowej. Proponowana dyrektywa w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju stanowiłaby podstawę stałego przepływu informacji na temat zrównoważoności w ramach finansowego łańcucha wartości oraz na rzecz innych zainteresowanych stron. Informacje ujawniane przez przedsiębiorstwa byłyby zatem dostępne dla analityków w bankach, zakładach ubezpieczeń, spółkach

[13] Z zastrzeżeniem szczególnych warunków określonych w załączniku III do zawiadomienia Komisji w sprawie wytycznych technicznych dotyczących stosowania zasady „nie czyń poważnych szkód" na podstawie rozporządzenia ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności.
[14] Platforma ds. zrównoważonego finansowania, *Transition finance report*, marzec 2021 r. Dokument dostępny pod tym linkiem.

zarządzania aktywami lub agencjach ratingowych, dla inwestorów końcowych oraz organizacji pozarządowych i innych zainteresowanych stron, które chciałyby lepiej rozliczać przedsiębiorstwa z ich wpływu na społeczeństwo i środowisko. Aby osiągnąć cele Europejskiego Zielonego Ładu, przedsiębiorstwa objęte zakresem tych przepisów będą zobowiązane do przedkładania sprawozdań na temat wpływu ich modelu biznesowego i strategii realizacji przejścia na zrównoważoną i neutralną dla klimatu gospodarkę. Proponowana dyrektywa zagwarantowałaby, że sprawozdawczość przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju odpowiadałaby potrzebom uczestników rynku finansowego podlegających wymogom dotyczącym ujawniania informacji określonym w rozporządzeniu w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych[15]. Uwzględniono w niej również zamiar Komisji, aby jeszcze w tym roku przedstawić wniosek dotyczący inicjatywy w zakresie zrównoważonego ładu korporacyjnego.

Większość przedsiębiorstw zmaga się z problemem rosnących kosztów wynikających z nieskoordynowanych wniosków inwestorów i innych zainteresowanych stron o udostępnienie informacji na temat zrównoważonego charakteru działalności przedsiębiorstwa. Mimo że proponowana dyrektywa w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju wiązałaby się z nałożeniem dodatkowych kosztów na przedsiębiorstwa, ma ona na celu zmniejszenie tych kosztów w średniej i długiej perspektywie poprzez wypracowanie konsensusu w kwestii najważniejszych informacji, które przedsiębiorstwa powinny ujawniać.

Proponowana dyrektywa w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju miałaby zastosowanie do około 49 000 przedsiębiorstw w porównaniu z około 11 000, które podlegają obowiązującym przepisom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju (dyrektywa w sprawie sprawozdawczości niefinansowej). Wymogom dotyczącym sprawozdawczości podlegałyby wszystkie duże przedsiębiorstwa i niemal wszystkie przedsiębiorstwa notowane na unijnych rynkach regulowanych z wyjątkiem mikroprzedsiębiorstw notowanych na rynkach regulowanych. Musiałyby one przekazywać informacje na temat pełnego zakresu kwestii środowiskowych, społecznych i dotyczących ładu korporacyjnego, które są istotne w kontekście ich działalności. Zgodnie z obowiązującymi przepisami dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej musiałyby one przekazywać informacje o ryzyku, jakie dla przedsiębiorstwa stwarzają kwestie zrównoważonego rozwoju, oraz o własnym wpływie na ludzi i środowisko. Będą to m.in. informacje na temat globalnych łańcuchów dostaw przedsiębiorstw obejmujące kwestie takie jak praca przymusowa i praca dzieci, z uwzględnieniem uznanych na szczeblu międzynarodowym zasad i ram takich jak Deklaracja Międzynarodowej Organizacji Pracy dotycząca podstawowych zasad i praw w pracy. Przekazywane przez nie informacje podlegałyby audytowi i byłyby znakowane

[15] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych, Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1.

cyfrowo, tak aby mogły zasilać europejską platformę stanowiącą pojedynczy punkt dostępu przewidziany w planie działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych[16].

Proponowana dyrektywa w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju wymagałaby od przedsiębiorstw sprawozdawczości zgodnej z obowiązkowymi unijnymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Komisja przyjmie akty delegowane, w których określi takie normy, uwzględniając wiedzę techniczną Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej, we współpracy z najważniejszymi zainteresowanymi stronami oraz po konsultacji z państwami członkowskimi i odpowiednimi organami UE, w tym z Europejskimi Urzędami Nadzoru, Europejską Agencją Środowiska, Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz platformą ds. zrównoważonego finansowania. Pierwszy zestaw norm zostanie przyjęty do października 2022 r.

Wspominane normy będą dostosowane do polityki UE, a jednocześnie będą opierać się na międzynarodowych inicjatywach normalizacyjnych oraz wnosić w nie wkład. W związku z tym Unia będzie dążyć do konwergencji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na poziomie globalnym, opierając się na inicjatywach takich jak Grupa Zadaniowa ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem, jednocześnie wprowadzając normy unijne, aby sprostać ambicjom Zielonego Ładu i rosnącym potrzebom inwestorów w zakresie informacji.

Komisja proponuje opracowanie norm dla dużych przedsiębiorstw oraz oddzielnych, proporcjonalnych norm dla MŚP. Podczas gdy MŚP notowane na rynku regulowanym musiałyby stosować się do tych proporcjonalnych norm, MŚP nienotowane – do których zalicza się większość MŚP – mogą zdecydować się na stosowanie się do tych norm na zasadzie dobrowolności. Komisja jest gotowa, by zapewnić ukierunkowane wsparcie techniczne państwom członkowskim, aby umożliwić przedsiębiorstwom, w szczególności MŚP, sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju.

2. Spójne wymogi dotyczące sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju

Proponowana dyrektywa w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju ma zapewnić spójność między wymogami sprawozdawczości wynikającymi z rozporządzenia w sprawie unijnej systematyki a sprawozdawczością przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju. W art. 8 rozporządzenia w sprawie systematyki na przedsiębiorstwa objęte zakresem obowiązującej dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej oraz na dodatkowe przedsiębiorstwa objęte zakresem proponowanej dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju nałożono obowiązek zgłaszania określonych wskaźników informujących o tym, w jakim stopniu ich działalność można uznać za zrównoważoną zgodnie z definicją zawartą w unijnej systematyce. W szczególności przedsiębiorstwa te

[16] Komunikat Komisji pt. „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania”, COM(2020) 590 final.

powinny ujawniać informacje na temat części swoich obrotów oraz wydatków kapitałowych i operacyjnych, która pochodzi z działalności gospodarczej kwalifikującej się jako zrównoważona środowiskowo lub która jest z taką działalnością powiązana.

Wskaźniki te zostaną określone w odrębnym akcie delegowanym Komisji, który ma zacząć obowiązywać od 2022 r. Poprzez publikowanie co roku swoich kluczowych wskaźników efektywności dotyczących działalności uznanej za zrównoważoną środowiskowo zgodnie z unijną systematyką przedsiębiorstwa będą w sposób obiektywny pokazywać inwestorom i społeczeństwu swoją trajektorię prowadzącą do osiągnięcia zrównoważenia środowiskowego.

Przedsiębiorstwa będą musiały podawać te wskaźniki wraz z innymi informacjami na temat zrównoważoności, których podawania wymaga dyrektywa w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju. Wskaźniki te zostaną w pełni uwzględnione w obowiązkowych standardach sprawozdawczości, które mają zostać opracowane w ramach dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, a ich podstawę stanowić będą zawarte w unijnej systematyce kryteria kwalifikacji i progi na potrzeby zasady „nieczynienia poważnych szkód". W szczególności opracowane standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju obejmą również wskaźniki, które będą zharmonizowane ze wskaźnikami, które uczestnicy rynku finansowego będą musieli zgłaszać zgodnie z rozporządzeniem w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych.

Jednocześnie sprawozdania składane na podstawie dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju zapewnią również przedsiębiorstwom narzędzie umożliwiające prezentację poczynionych przez nie postępów w dążeniu do zrównoważoności, oprócz możliwości wykazania stopnia ich zgodności z systematyką. W szczególności przedsiębiorstwa powinny prezentować kompleksowy obraz wpływu ich działalności na kwestie zrównoważoności i związanych z tym zależności.

Komisja dopilnuje, aby standardy sprawozdawczości odzwierciedlały nie tylko aktualne działania przedsiębiorstwa mające na celu dostosowanie jego działalności do wymogów systematyki, ale również jego przyszłościowe plany biznesowe, oraz aby standardy te ułatwiały pozyskiwanie finansowania na rynku kapitałowym oraz pozyskiwanie finansowania bankowego. Obowiązkowa sprawozdawczość na podstawie rozporządzenia w sprawie systematyki będzie miała zastosowanie od stycznia 2022 r. w odniesieniu do celów dotyczących łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej, a od stycznia 2023 r. – w odniesieniu do pozostałych czterech celów, jak zostało to uzgodnione przez Parlament Europejski i Radę w rozporządzeniu w sprawie unijnej systematyki.

Komisja przeanalizuje, w tym w oparciu o opinie platformy ds. zrównoważonego finansowania i Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej, zasadność przyjęcia odpowiednich wytycznych i alternatywnych rozwiązań dotyczących tego, w jaki sposób podmioty objęte obowiązkami sprawozdawczymi określonymi w rozporządzeniu

w sprawie unijnej systematyki mogłyby złożyć miarodajne sprawozdania w pierwszym roku obowiązywania ich obowiązków sprawozdawczych, biorąc pod uwagę określone luki w danych.

VI. PREFERENCJE W ZAKRESIE ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU I OBOWIĄZKI POWIERNICZE

Jako uzupełnienie oceny adekwatności produktów finansowych Komisja wprowadza obecnie ocenę preferencji klientów w zakresie zrównoważonego rozwoju w obowiązujących aktach delegowanych do dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID II)[17] oraz dyrektywy w sprawie dystrybucji ubezpieczeń[18]. W ramach oceny adekwatności doradcy ubezpieczeniowi i finansowi będą zobowiązani do uzyskania informacji nie tylko na temat wiedzy i doświadczenia klientów w obszarze inwestycji, zdolności ponoszenia strat oraz tolerancji ryzyka, lecz również na temat ich preferencji w zakresie zrównoważonego rozwoju. Dzięki temu kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem będą brane pod uwagę w sposób systematyczny przy ocenie przez doradców wachlarza instrumentów i produktów finansowych, które zalecają klientom.

Umożliwi to inwestorom detalicznym podejmowanie bardziej świadomych decyzji w kwestii tego, w co i w jaki sposób powinni zainwestować swoje oszczędności. W ten sposób każdy – o ile będzie tego chciał – będzie miał możliwość wywarcia wymiernego wpływu na klimat, środowisko i społeczeństwo. Zmiana ta pozwoli zwiększyć popyt na instrumenty i produkty finansowe, które zakładają stosowanie strategii zrównoważonego inwestowania oraz które uwzględniają ewentualny negatywny wpływ inwestycji na kwestie zrównoważonego rozwoju.

Poprzez zmianę zawartych w aktach delegowanych dotychczasowych przepisów dotyczących obowiązków powierniczych w odniesieniu do sektorów zarządzania aktywami, ubezpieczeń, reasekuracji i inwestycji Komisja doprecyzowuje aktualne przepisy również w celu uwzględnienia czynników ryzyka związanych ze zrównoważonym rozwojem, takich jak wpływ zmiany klimatu i degradacji środowiska na wartość inwestycji.

VII. WNIOSKI

Akt delegowany w sprawie unijnej systematyki dotyczącej zrównoważonego rozwoju w dziedzinie klimatu, wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju przedstawione w niniejszym komunikacie, a także zmiany aktów delegowanych w odniesieniu do preferencji w zakresie zrównoważonego rozwoju, obowiązków powierniczych i zarządzania produktami stanowią

[17] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy, Dz.U. L 87 z 31.3.2017, s. 1.

[18] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/2359 z dnia 21 września 2017 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 w odniesieniu do wymogów informacyjnych i zasad prowadzenia działalności mających zastosowanie do dystrybucji ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, Dz.U. L 341 z 20.12.2017, s. 8.

ważne etapy realizacji założeń aktualnego planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego oraz celów Europejskiego Zielonego Ładu.

Ten umożliwiający zrównoważone finansowanie ekosystem jest częścią szerszej strategii mającej na celu osiągnięcie zmian i zapewnienie sprawiedliwej transformacji z myślą o osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju. Są to elementy zwiększające przejrzystość i zapewniające inwestorom narzędzia do identyfikacji okazji do zrównoważonych inwestycji. Umożliwią one opracowanie szeregu przyszłych narzędzi, takich jak oznakowanie ekologiczne UE dla detalicznych produktów finansowych oraz unijna norma dotycząca obligacji ekologicznych.

Dialog, współpraca i silne partnerstwo między władzami, podmiotami korporacyjnymi i podmiotami finansowymi, partnerami społecznymi, społeczeństwem obywatelskim oraz środowiskiem badawczym i akademickim będą miały kluczowe znaczenie dla dalszego rozwoju zestawu narzędzi w zakresie zrównoważonego finansowania, w tym za pośrednictwem platformy ds. zrównoważonego finansowania.

Rośnie dynamika działań wielu naszych międzynarodowych partnerów, którzy zwiększają ambicje i szukają dalszych ścieżek zrównoważonego rozwoju zgodnych z porozumieniem paryskim i innymi celami środowiskowymi. Na rynkach międzynarodowych rośnie również apetyt na zrównoważone produkty, co stwarza nowe szanse pod względem zrównoważonych inwestycji. Globalna konwergencja standardów jest niezbędna, aby uniknąć fragmentacji rynku i umożliwić inwestycje transgraniczne, które pomogą w osiągnięciu globalnych celów klimatycznych i środowiskowych. UE stale stawia sobie za cel odgrywanie wiodącej roli we wzmacnianiu ogólnoświatowej współpracy w ramach międzynarodowej platformy ds. zrównoważonego finansowania i innych forów międzynarodowych, takich jak G-20 i G-7.

Zaktualizowana strategia zrównoważonego finansowania, którą Komisja ma przyjąć w czerwcu 2021 r., doprecyzuje to, w jaki sposób zrównoważone finansowanie przyczyni się do przejścia na zrównoważoną i neutralną dla klimatu gospodarkę.